

en Mand, der har forelagt en saadan Salgsplan, vilde gjøre Uret i at berøve ham Retten til at inddrage, selv om han ikke fik solgt Gaarde i det i Paragrafen angivne Forhold. Jeg kan ikke negte, at jeg kunde gaa endog meget videre med Hensyn til Bevarelsen af denne Ret for villige Godseiere, end til hvad noget af Forslagene indeholder, thi jeg kunde meget vel stemme for et Forslag, som gik ud paa, at en saadan Godseier, ved at forelægge en af Regjeringen approberet Salgsplan, skulde bevare Retten for bestandig, ikke alene forsaavidt han solgte Gaarde efter Loven af 1861, men endogsa forsaavidt Bønderne ikke vilde kjøbe. — Jeg skal slutte med at anbefale Udvalgets Forslag. Det forekommer mig at være det eneste af de foreliggende Forslag, der er antageligt, det lægger Sagen, som er en ren og har Skjønssag, i den høitærede Ministers Haand, og jeg haaber altid, at vi skulle have saadanne Ministre, at vi kunne betragte Sagen for hos dem at være i gode Hænder.

Formanden: Det specielle Forhold og den specielle Salgsplan, som det ærede Medlem fremdrog, vil det naturligvis ikke være hensigtsmæssigt at fordybe sig i. — Det 9de kongevalgte Medlem har begjert Ordet for en kort Bemærkning, og jeg skal give det ærede Medlem Ordet, skjøndt flere andre Talere have begjert det, under Forudsætning af, at det virkelig er for en kort Bemærkning.

Rosenørn-Teilmann: Ja, det er en ganske kort Bemærkning, som rigtignok berører det Forhold, der blev omtalt, uden at den dog har nogen dermed i Forbindelse staaende Betydning. Jeg vil blot bede den ærede sidste Taler at være lidt varsom med at tage Hensyn til den store Masse, der sælges paa et Gods, hvor man ikke tidligere har solgt. Jeg tror, det er en Erfaringsætning, at naar en Godseier først har taget Bestemmelse om at vilde sælge, og han saa, efter at have lagt sin Plan for Salget, tilbyder Fæsterne at kjøbe, saa kommer der strax en hel Del af dem, og saa sælges der Meget; men derfor maa det ærede Medlem ikke tro, at det er en saa let Sag for en Godseier senere hen at sælge, naar

Fæsterne ikke ville kjøbe. Forøvrigt vil jeg benytte denne Leilighed til at takke det ærede Medlem for hans velvillige Udtalelser lige overfor Godseierne og kun bede ham om at vise dette i Gjærningen ved at stemme for det Vædringsforslag, som han før sagde tiltalte ham, i Betragtning af, at det er Godseierne, der have stillet det. Jeg tror, at det overveiende Flertal af Godseierne virkelig kan siges at forsiene den Tillid, som det glæder mig at have hørt udtale af det ærede Medlem.

Formanden: Personlig Velvilje eller Ikke-Velvilje vil det vistnok ikke være heldigt at fremdrage her. — Den 2den Landssthingsmand for 2den Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen: Jeg vil kun sige, at jeg paa ingen Maade skal lade mig vildelede med Hensyn til, hvilke Slutninger der kan drages af det af mig anførte Faktum; men det har været mig en stor Tilfredsstillelse at kunne fremdrage en saadan Kjendsgjærning.

Ogenbøll: Det, der før foranledigede mig til at begjere Ordet, var en meget stærk Uttring, der fremkom fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Afsing), og som det gjorde mig ondt at høre navnlig fra den Side, fordi den gik i en Retning, som desto værre i den senere Tid saa meget ofte træder frem, nemlig den, at rokke ved Domstolene og at søge at lægge Sagens Afgjørelse fra Domstolene over i Administrationens Hænder. Denne Uttring er allerede tildeels imødegaaet af min ærede Kollega og Sidemand (Tobiesen), men jeg maa dog dertil knytte et Par Bemærkninger, fordi jeg derigjennem ønsker at anbefale det høie Thing at stemme for det Vædringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister. For Dyrigt fortsatte jo den ærede 2den Landssthingsmand for 2den Kredts (Carlsen) den Tankegang, som var hentastet af det ærede 6te kongevalgte Medlem, og jeg skal derfor ogsaa henvende et Par Bemærkninger til ham i den Anledning. Det er, som sagt, beklageligt, naar man navnlig fra den Side hører en saadan Uttring; jeg skrev den strax